

آیا هیتوان قابلیت‌های مردم پی برد؟

۱ - بزرگان مردم را چگونه طبقه بندی کرده اند
۲ - چند قسم قابلیت در مردم میتوان یافت
۳ - چگونه ممکن است از قابلیت‌های گوناگون مردم استفاده کرد ؟
موضوع مهم اینکه در نهاد مردم چه قابلیت‌هایی نهفته است بسیار اهمیت دارد یکی از نظر خود مردمی که دارای این قابلیت‌ها هستند و احیاناً خودشان متذکر نمیباشند تا بنحو شایسته از آن قابلیت‌ها استفاده برند دیگر از ناحیه مؤسسات و سازمان‌هایی که باید آن قابلیت‌ها را مورد استفاده قرار بدهند خواه سازمان‌های انتظامی و دفاعی کشور باشد مثل سازمان ارتش و سازمان‌های انتفاعی مثل سازمان‌های صنعتی و تجارتی و کمپیو و سازمان‌های کشوری مثل سازمان‌های مربوط با مور کشوری دولت. در هر یک از این سازمان‌ها کار وقته پیشرفت پیدا میکند که این سازمان‌ها بتوانند قابلیت‌های افرادی را که باید در آن سازمانها خدمت کنند بفهمند و در خود قابلیت همی باش کاری با فراد رجوع کنند. چون هر گاه وسائلی در دست نباشد که بتوان بنوع و نحوه این قابلیت‌ها بی برد دو عیب اساسی و غیرقابل اجتناب پیدا میشود یکی از نظر افراد که چون با کاری که با آنها رجوع میشود نظر خوش ندارند نسبت بآن کار دلسرد میشوند و یکی از نظر سازمانی که کار را رجوع میکند . چون طبعاً با شناخته نشدن قابلیت‌ها کاری که سازمان از افراد انتظار دارد انجام نمیشود . بنا بر این موضوع تشخیص قابلیت‌های افراد بسیار مهم است. بزرگان دین و رجال ادب و نویسندهایان بزرگوار هر یک بنوعی باین موضوع اشاره نموده اند. علی بن ابی طالب میفرماید : الناس ثلاث ، عالم ربانی ، متعلم به - و الثالث كالهنج . یعنی مردم از سه دسته تشکیل شده‌اند یک دسته عالم ربانی هستند و دسته دیگر کسانی میباشند که میتوانند از علماء ربانی تعلیم یابند و از نور دانش آنها هدایت شوند و دسته سوم یعنی کسانی که در دو دسته اول و دوم قرار ندارند مثل همچ رعاع هستند یعنی حشرات ناچیز میباشند

سعدی بنحو دیگری بطبقه بنده مردم از حیث نوع قابلیتی که دارند میپردازد
 و میگوید صاحبدلی بمدرسه آمد ز خانقاہ بگست عهد صحبت اهل طریق را
 گفتم میان زاهد و عالم چه فرق بود تا اختیار کردی از آن این فرق را
 گفت او گلیم خوش برون میبرد زموج وین سعی میکند که رهاند غریق را
 نظیر همین معنی را در آثار ادبی انگلیسی دیده ام باین مضمون که میگوید:
 در دنیا دو قسم مردم وجود دارند یکی آنها که میخواهند کسی باشند و باصطلاح
 ابرانیها دست بسیاه و سفید نمیزند و دسته دیگر آنها که میخواهند کاری از پیش
 بیرون دهنده زیاد توجه ندارند باینکه کار چگونه انجام میشود و بانجام شدن کار
 توجه میکنند و دسته دوم مصدق رفتار کریست کلمب کاشف آمریکا هستند که
 پاده ای از دسته اول باو ایراد هائی گرفتند او هم جمعیتی را ذعوت کرد و تخم
 مرغی را در ظرف لعابی گذاشت واز مردم خواست تخم مرغ را از سرروی آن ظرف
 نگاهدارند. عده زیادی آمدند و هر چه خواستند این عمل را انجام بدهند توانستند
 سر انجام کریست کاسب تخم مرغ را روی ظرف زد بوس آن نرم شد و از همان
 سر روی ظرف لعابی قرار گرفت. باز صدای انتقاد مردم بلند شد و گفتند تو که
 تخم مرغ را شکستی ما نمیخواستیم تخم مرغ شکسته شود. در جواب آنها گفت جان
 کلام همینجا است که من گفتم تخم مرغ را روی ظرف لعابی قرار بدهید هر طور
 که ممکن است و شما نتوانستید حالا که من این کار را کرده ام بمن خرده
 میگیرید.

بهر حال این تقسیم بندی هایی که شده هم از نیک حقیقت حکایت میکند و آن
 حقیقت اینستکه قابلیت های مردم متفاوت است امروز روان شناسان قابلیت هائی که
 در مردم هست چهار دسته تقسیم میکنند این اینقرار:

- ۱ - قابلیت های فکری و هوشی
- ۲ - قابلیت های مکانیکی و دستی
- ۳ - قابلیت های دفتری و پشت میز نشینی
- ۴ - قابلیت های محاسباتی

منظور از قابلیت های فکری و هوشی اینست که اشخاص از عهده کارهایی که
 بینروی تفکر و هوش احتیاج دارد بتوانند برآیند مثل کارهای قضائی و ریاضی
 و یا نویسنده و هنرهای زیبا.

مقصود از قابلیت های مکانیکی و کارهای دستی آن دسته از قابلیت ها است
 که احتیاج بهمین اعضاء و جوارج بخصوص دارد از قبیل فن رانندگی، خلبانی و امثال

اینها که صاحب اینگونه مشاغل باید طوری تمرین یافته باشد که با مواجه شدن با وضع جدید بلا فاصله بتواند تصمیم لازم را بگیرد و یعنی آنرا اجرا کند چون در غیر اینصورت جان او و کسانی که با او هستند در معرض مخاطره قرار خواهد گرفت. منظور از قابلیت‌های دفتری و پشت میز نشینی است که شخص بتواند از عده کارهای ساده و طبق عادت مالوف (روتين) برآید بدون آنکه احتیاج به تفکر و تدبیر و تمرین زیاد داشته باشد.

غرض از قابلیت‌های محاسباتی آنست که شخص بتواند با ارقام مانوس باشد اعضاً بانک و مامورین وصول و مأمورین خرج وزارت دارایی که ناگزیرند با ارقام مانوس باشند تا بتوانند امر محاسبات را که کار روزانه آنهاست انجام بدهند و این هم مربوط است بدائستن مقدمات و داشتن عادت در این رشته که آن عادت نیز در نتیجه تمرین و زیاد کار کردن بیدا می‌شود.

از این طبقه یندی معلوم می‌شود قابلیت‌هایی که مردم دارند بطور کلی شاید از آنچه گفته شد شاید بیرون نباشد از این قبیل هستند حالا یا بدمتوجه این موضوع شد که حتماً لازم نیست هر کس دارای هوش و فکر باشد مثلاً بتواند بکارهای میکانیکی دست بزنند و در آن موفق شود و این یک اشتباه بیش نیست که تصور کنیم قول نظامی گنجوی:

هر که در او جوهر دانایی است
بر همه کاریش توانایی است
درست می‌باشد مگر آنکه برای فهم مفاد و معنی این شعر قادر بتفصیل شویم
ومثلاً بگوئیم مقصود شاعر از جوهر دانایی هوش و فکر است بشرط اینکه آن هوش و آن
فکر در رشته و یا رشته‌های معینی تمرین دیده و تربیت شده باشد والابدون
تمرین و تربیت برای کسی که هوشمند هم نباشد می‌ترنیست بتواند خلبان هوا یا
یا راننده اتوموبیل بشود یا امثال این کارها انجام بدهد

هر گاه در نظر بگیریم که جوانان نا بواسطه عدم دقت خود آنها و همین‌ین
 مؤساتی که کار آنها رجوع می‌کنند دچار محرومیت و حرمان و افرادگی و شکسته
 دلی می‌شوند و اغلب ممکن است این محرومیت‌ها آثار خطرناک برای جامعه داشته
 باشد طبعاً متوجه این موضوع می‌شویم که دقت و امعان نظر در یک چنین موضوع
 مهم و حیوتی هم از نظر جوانان با استعداد لازم است و هم از لحاظ مؤساتی
 که باید کار یا بن جوانان رجوع کنند. در اینجا لازم است باهمیت فن تربیت که باید جوانان
 را برای کارهای اجتماعی آماده کند بی برداشتن فقط تربیت است که مردم را برای
 انجام این امور مهم آماده می‌سازد و بدون تربیت حتی یا داشتن استعداد کاری از پیش

تعبر و دولا سخن را بگفته بر مفرز سعدی ختم می‌کنم که می‌فرماید:

«استعداد بدون تربیت درینچ است و تربیت نا مستعد ضایع»